

fermdur 15 ára gamall í Prestshólakirkju, og þegar þar eptir var leitað vottorðs úr viðkomandi kirkjubók um þetta, sýndi hún, að Einar væri fermdur árið 1860 «á 16 aldursári»; um fæðingarstað Einars inniheldur Prestshólakirkjubók enga skýrslu, þar á móti er þess getið við ferminguna, að hann sje fæddur 22. febr. 1844. Þessar skýringar lágu fyrir, þegar hinn áfrýjaði amtsúrskurður var kveðinn upp, og er áfrýjun Svalbarðshrepps einkum byggð á, að úrskurðurinn komi í bága við það, sem sannað sje um, að foreldrar Einars fyrst hafi flutzt inn í Svalbarðshrepp 1844, þar sem hins vegar Einar sjálfur hafi skýrt frá, að hann hafi verið fæddur sumarið 1843 og kirkjubókarvottorðið frá Presthólum segir hann fæddan veturinn 1843—44.

Hvað nú fyrst kirkjubókarvottorð þetta snertir, þá hefir prestur sá, sem 1860 var á Prestshólum, nú skýrt frá, að hann þori ekki að fullyrða, að hann hafi haft fyrir sjer vottorð hlutaðeiganda prests eða aðra áreiðanlegu vissu, þegar hann tilferði í kirkjubókinni fæðingardag Einars, og að sig «minni fastlega, að Einar sje í Hvappi fæddur». En í sambandi hjer við verður að gæta þess, að tjeð fermingarvottorð virðist sjálfu sjer ósamkvæmt, þegar það segir Einar fermdan 1860 á 16. aldursári en fæddan 22. febr. 1844, því hefði hann verið fæddur þenna dag, hlyti hann að hafa verið kominn á 17. aldurs ár, þegar hann fermdist vorid 1860.

Fermingarvottorðið virðist því í rauninni með skýrslu sinni um, að Einar hafi verið fermdur á 16. aldursári 1860, að sanna, að hann hafi verið fæddur einhverju tíma á árinu 1844 eptir hinn venjulega fermingartíma, og kemur þetta vel heim við framburð Einars um að vera fæddur í 13. viku sumars, og með því nú að Einar undir nýju rjettarhaldi í málinu hefir skýrt frá, að hann í rauninni sje fæddur 1844, og að hann muni áður af vangætni hafa sagt sig einu ári eldri, en hann í raun og veru er, virðast nú allar skýrslur málsins að koma heim við framburð Einars sjálfs um, að hann sje fæddur í Svalbarðshreppi.

Samkvæmt því sem þannig er sagt, og með því ekkert hefir komið fram um, að opt nefndur Einar hafi áunnið sjer sveit fyrir utan fæðingarhrepp sinn, skal úrskurður sá, er þjer, herra amtmaður, hafið lagt á málið, óraskaður standa.

— *Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir suður- og vesturumdæminu um verðlagsskrá.* — Út af ályktun neðri deildar alþingis þar sem skorað er á landshöfðingja að hlutast til um, að hjer eptir verði aðskilin verðlagsskráin fyrir Skaptafellsýslu, þannig að eystri sýslan hafi verðlagsskrá út af fyrir sig, og hin vestari aðra fyrir sig (sbr. alþingistíðindi 1879 I bls. 21), vil jeg hjer með þjónustusamlega fela stiptsyfirvöldunum úrlausn þessa máls samkvæmt því, sem fyrirskipað er í konungsúrskurði 16. júlí 1817.

— *Brjef landshöfðingja til stiptsyfirvaldanna um gjalddaga heytolls.* — Í brjefi frá 9. f. m. hafa stiptsyfirvöldin sagt mjer álit sitt um fyrirspurn prestsins á Vestmannaeyjum, hvort honum samkvæmt lögum 14. des. 1877 um skattgjöld á Vestmannaeyjum beri heytollur frá 1. janúar þ. á., og sje ekki svo, hvort honum þá beri uppbót úr landssjóði.

Þjer takið fram, að samkvæmt hinum almennu reglum um greiðslu heytolla sje gjalddagi þessa gjalds á haustin, þegar lömb almennt eru rekin í fóður, og geti samkvæmt lögum frá 14. des. 1877 Vestmannaeyingum því varla borið nein skylda til að

167

10. nóv.

168

10. nóv.

169

10. nóv.

169 láta í tje lambsfóður fyr en í næsta gjalddaga tollsins, eptir að tjeð lög náðu fullu gildi
10. nóv. haustið 1879.

Fyrir greiðslu á gjaldi því, sem hjer ræðir um, mun aldrei hafa verið ákveðinn neinn gjalddagi, en það leiðir af því, að það megi greiða það með heyi, að gjalddagurinn verður að vera á haustin, þó það, þegar það er goldið með því að taka lamb í fóður, ekki verði fullborgað fyr en í eldaskildaga vorið eptir. Hins vegar byrjar bóndinn, sem tekur lambið á haustin, þegar þá að greiða gjaldið, og það leiðir af hlutarins eðli, að hann, ef hann á að geta látið af hendi hey eða fóður, þarf að vita þetta fyrir heyannir. Samkvæmt þessu er jeg stiptsyfirvöldunum samdóma um, að presturinn á Vestmannaeyjum geti ekki heimtað heytoll af hlutaðeigandi búöndum fyr en frá haustinu 1879, og með því að lög 14. desember 1877 virðast ekki hafa gjört ráð fyrir öðru, getur presturinn ekki átt tilkall til endurgjalds úr landssjóði fyrir heytolli frá 1. janúar þ. á.

Þetta er tjáð yður til þóknanlegrar leiðbeiningar og birtingar fyrir hlutaðeiganda.

170

16. nóv.

Auglýsing.

Til þess að það sjáist sem fljótast og glöggast, hvort fullnøgt verði úrskurðum landshöfðingja á athugasemdum þeim, er endurskoðandi gjörir við reikninga fyrir tekjum og gjöldum landssjóðsins, er hjer með lagt fyrir alla reikningshaldara að gjöra með næsta pósti, eptir að þeir hafa meðtekið viðkomandi úrskurð, nauðsynlegar ráðstafanir til, að honum sje fullnøgt, hvort heldur þetta er innifalið í því að greiða það, sem vangoldið hefir verið í landssjóð, eða að taka úr landssjóði það, sem ofborgað hefir verið.

Slíkar upphæðir má að eins greiða með peningum í jarðabókarsjóð og úr honum. Heldur ekki má, eins og margir reikningshaldarar að undanfögnu hafa gjört, taka slíkar upphæðir upp í reikning næsta árs, eða greiða þær sem tekjur samkvæmt öðrum ársreikningi en þeim, er úrskurðurinn er gefinn út fyrir.

Landshöfðinginn yfir Íslandi, Reykjavík 16. nóvember 1879.

Hilmar Finsen.

Jón Jónsson.

171

17. nóv.

Auglýsing

Samkvæmt ályktun alþingis um sölu á þjóðeignum er hjer með gjört heyrum kunnugt, að ef leiguliði á þjóðeign óskar að fá ábylisjörð sína keypta, þá beri honum að tilkynna það sýslumanni sínum brjeflega, með ósk um, að hann leiti álitls hlutaðeigandi umboðsmanns eða hreppstjóra, ef hann sjálfur er umboðsmaður, að hann þar næst leggi málið svo fljótt, sem kostur er á, fyrir sýslunefndina til þess, að hún gefi ítarlega skýrslu um eignina, og kveði á um hæfilega verðhæð hennar, og að síðustu sendi málið með skýrslum þeim, er þannig eru fengnar til landshöfðingja, svo hann geti lagt það fyrir alþingi með skýrslum þeim öllum, sem hœfa þykir.

Landshöfðinginn yfir Íslandi, Reykjavík 17. nóvbr. 1879.

Hilmar Finsen.

Jón Jónsson.